

жрецитѣ-лѣкари съня си и виденото презъ нощта, и тѣ го тълкували и му баяли, като му давали и лѣкарства.

Ако болниятъ оздравявалъ, тогава написвали върху плочка болестта му и лѣкарствата, съ които се излѣкувалъ. Отъ тѣзи плочици може да се разбере, какъ лѣкували тогава. Обикновено си служили съ леки, успокоителни лѣкарства, но често употребявали и по-силни: пускали кръвъ, давали очистително или за повръщане и др.

Благодарнитѣ болни на тръгване оставяли дарове: поднасяли жертви, поставяли въ храма статуи или пѣкъ изображения съ образа на бога, хвърляли златни и сребърни монети въ извора и други. Нѣкои отъ тѣзи предмети, а главно изображенията и монетитѣ заедно съ основитѣ на храма и на болницата до него, се намиратъ и сега около извора въ земята. По тѣхъ ние заключаваме, колко било прочуто светилището на Асклепия при Глава Панега.

Не по-малко се прочули като обиталище на Асклепия и топлитѣ минерални извори въ Кюстендилъ. Тамъ даже се заселили да живѣятъ много хора, и около изворитѣ се образувало поселище, което станало градъ **Изворово** или по тракийски **Пауталия**. На една монета, сѣчена въ този градъ, се вижда Асклепи да язди на змия. Върху друга сж нарисувани хълмътъ надъ градъ Кюстендилъ и върху хълма и край него сж дадени образитѣ на петъ храма. Единиятъ храмъ билъ издигнатъ на върха. Той билъ посветенъ въ-роятно на богъ Диониса, когото често тракитѣ почитали и за богъ-лѣкаръ и го рисували въ такъвъ случай съ змия. Другиятъ, най-голѣмиятъ храмъ, билъ издигнатъ въ подножието на баиря; отъ образа му на монетата се вижда, какъ влизатъ и излизатъ отъ него богомолци. Той билъ главниятъ храмъ на бога Асклепи. Сега отъ този храмъ сж открити части отъ пода, който билъ настланъ съ дребни цвѣтни камъчета тѣй, че частъ отъ тѣхъ образуватъ голѣма змия.

До този храмъ билъ главниятъ лѣковитъ изворъ. Когато въ сегашно време водитѣ на този изворъ били отведени за новитѣ бани, намѣрени били на дъното, дето била старата баня, разни предмети, които болнитѣ оставяли за здраве. Правятъ особено впечатление парчетата отъ ножчета и едно голѣмо каменно яйце. Съ ножчетата сж клали жертвенитѣ животни, напрімѣръ пѣтли, образа на каквито има по изображе-